

MÁRIA SZEME

Krúdy Gyula írja az Aranyidő című regényében: „Mária szeme már tizenöt esztendősen ki tudta fejezni mindazokat az érzelmekeket, amelyekért a királyok valamikor háborúba mentek, a költők verseket irtak, a tolvajok bemásztak az ablakon... Volt ebben a szemben valami aranyfény is... De fekete is volt ez a szem, mint az ópium füstje... És mély volt ez a szem, mint a távoli táj felett mélán leboruló éghajlás, ahová nem tudni, mi okból vágyakozunk.”

Ilyen szemű ifjú színésznőt keresett Katkics Ilona, az Aranyidő tévéváltozatának rendezője. És – láthatta az ország – ráakadt. Hogyan?

– Itthon sehogyan sem találtam – mondja Katkics Ilona –, kiutaztam a Szovjetunióba. Elkezdtem járni a színházakat. A Cigányszínházban találtam is egy fiatal színésznőt, aki külsőre megfelelt volna, de merőben más volt a temperamentuma, mint ennek a Krúdy-hősnőnek. Végül bevettem magam a

MOSZFILM nagy kartotéktárába. Jó néhány társnőjével együtt az ottani fotók nyomán akadtam rá Elena Szeropovára. Nem volt valami jó a fényképe. De – amikor személyesen találkoztunk, már ahogyan belépett: egy belső hang azt súgta, ő az! Elkezdtem neki Krúdy Gyuláról, az Aranyidőről, Máriáról beszélni. Óriásira nyílt a szeme, és „dolgozott” az arca, mindent visszatükrözött! Kazzettát készítettem róla, és már biztos voltam: ő lesz Mária...

Csakugyan ő lett. Elena Szeropova édesapja örmény, édesanyja orosz. Édesapja muzsikus, cirkuszi zenekarban is játszik. Ez a környezet hatott a kis Elenára: arra gondolt, artista lesz. Kötélen is tud táncolni, trapézon is tud dolgozni. (Mit szólna ehhez Krúdy?) Huszonegy éves, a moszkvai főiskola negyedéves esztrádnövendéke. Most a kijevi filmstúdió hívta meg egy film főszerepére. Magyar kislányt fog játszani. Ezek szerint a második, Mária után... – Képünkön Elena Szeropova és Szirtes Adám az Aranyidőben. (dél)